

Torah

PART 1

DeMYSTiFieD

Exploring the Wide World of Torah, From A to Z

This multi-part series will feature 26 captivating topics, providing comprehensive overviews from perspectives of halacha and hashkafa

- JAN 4** **Getting Off on the Right Foot:**
Shoes in Torah Thought and Tradition
- JAN 11** **While You Were Sleeping:**
What Dreams Really Mean
- JAN 18** **Wow, That's Wild:**
Torah Perspectives on Animals
- FEB 1** **Pure and Simple:** An Overview of the
Laws of Tumah and Tahara
- FEB 8** **Previewing Paradise:** What Do We
Actually Know About Olam Haba?
- FEB 15** **Tuning In to Shabbos:** All the Things
You Never Knew About Zemiroth
- MAR 1** **More Than Just an Afterthought:**
Demystifying the Haftara

Rabbi Larry Rothwachs

Tuesday Nights at 8:30 PM, Livestreamed Only

Shiurim will be live-streamed and recorded via:

www.facebook.com/larry.rothwachs

www.youtube.com/larryrothwachs

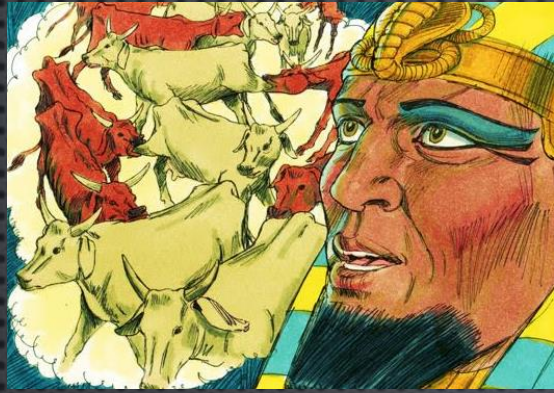
For more information or for sponsorship opportunities,
please contact office@bethaaron.org

Animals
B
C
Dreams
E
F
G
Haftara
J
K
L
M
N
Olam Haba
P
Q
R
Shoes
Tumah and Tahara
U
V
W
X
Y
Zemiroth

WOW, THAT'S WILD:
TORAH PERSPECTIVES ON
ANIMALS

ANIMALS IN THE TORAH

תרי"ג מצוות

סדר ס	סדר קדשים	סדר נזיקין	סדר נשים	סדר מועד	סדר זרעים
כלים ☐	זבחים ☐	בבא קמא ☐	יבמות ☐	שבת ☐	ברכות ☐
אהלות ☐	מנחות ☐	בבא מציעא ☐	כתובות ☐	עירובין ☐	פאה ☐
נגעים ☐	חולין ☐	בבא בתרא ☐	נדרים ☐	פסחים ☐	זמאי ☐
פרה ☐	בכורות ☐	סנהדרין ☐	נזיר ☐	שקלים ☐	כלאים ☐
טהרות ☐	ערכין ☐	מכות ☐	סוטה ☐	יומא ☐	שביעית ☐
מקואות ☐	תמורה ☐	שבועות ☐	גיטין ☐	סוכה ☐	תרומות ☐
נדה ☐	כריתות ☐	עדיות ☐	קידושין ☐	ביצה ☐	מעשרות ☐
מכשירין ☐	מעילה ☐	עבודה זרה ☐		ראש השנה ☐	מעשר שני ☐
זבים ☐	תמיד ☐	אבות ☐		תענית ☐	חלה ☐
טבול יום ☐	מדות ☐	הוריות ☐		מגילה ☐	ערלה ☐
ידים ☐	קנים ☐			מועד קטן ☐	בכורים ☐
עוקצין ☐				חגיגה ☐	

רבונו של עולם זכני לקיים, ללמוד וללמוד לשמור ולעשות.
רבונו של עולם זכני לקיים, בחורתך כל יום וכל לילה לעסוק.

ANIMALS ARE
NOT PEOPLE

בראשית ב:ז - וַיִּצְרֶה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָה מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשָׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:

תרגום אונקלוס שם - וברא ה' אלקים ית אדם עפרא מן ארעא ונפח באפוהי נשמתא דחיי והות באדם לרוח ממללא

רשיי שם - לנפש חיה - אף בהמה וחיה נקראו נפש חיה, אך זו של אדם חיה שבכולן, שנתוסף בו דעה ודבור:

בראשית א:כז - וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם:

ANIMAL VS. MAN:

- (i.e. נפש vs נשמה חלק אלו-ה ממעל)
- צלם אלקים
- בחירה חפשית
- שכר ועונש
- עולם הבא

ArtScroll Series

Rav Schwab

PRAYER

The teachings of
RABBI SHIMON SCHWAB זצ"ל
on the Siddur

אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁבּוּי בֵּינָה — Who gave the heart understanding. This, and not the *pasuk*, הַנִּתֵּן לְשִׁבּוּי בֵּינָה, is the text according to our *minhag Ashkenaz*, and is based on the *pasuk*, אוּ מִי נָתַן לְשִׁבּוּי בֵּינָה, *Who imbued the heart with understanding* (*Iyov* 38:36), and follows the rule that אין לשנות מלשון הכתוב, It is improper to change the language of a written *pasuk*. [Similarly, we say נִתְּנָה לְיָעָף כֶּחַךְ, *He gives strength to the weary* (*Isaiah* 40:29).]

The meaning of שִׁבּוּי, according to *Rashi* and *Tosafos*, is “rooster.” In Arabic a rooster is called שִׁבּוּי (*Rosh Hashanah* 26a). The word בֵּינָה is derived from בִּין, which means to distinguish between things. So the *berachah* means that *HaKadosh Baruch Hu*, at the time of Creation, gave the rooster the innate “understanding,” meaning, the ability to discern, to make the fine distinction, לְהַבְחִין בֵּין, between the darkness of the night and that of the impending daybreak, which he announces by his crowing.

Therefore, upon awakening, the person marvels at, and gives thanks to, *HaKadosh Baruch Hu* for the miraculous creation of a rooster’s brain, the size of a thimble, which nevertheless has the intelligence to recognize the first sign of the diminishing darkness which precedes the break of dawn. It should therefore follow that if one does not hear a rooster crow, as for instance in our urban society, one would not make this *berachah*. However, according to *Tosafos*, the *berachah* was intended to give thanks to *HaKadosh Baruch Hu* for the existence of this miraculous cognitive ability, even if one does not actually hear the rooster heralding a new day.

According to the students of *Rabbeinu Yonah*, and followed by the *Rosh*, the word שִׁבּוּי has an additional meaning, that of “seeing,” or “insight,” from סָכַח, or שָׁכַח (ס and ש are often interchanged), especially in connection with the insight of the heart, as in מִשְׁכִּיּוֹת לֵבָב, *the heart’s images* etc. (*Tehillim* 73:7). The *berachah* would then refer to the ability of the human heart to distinguish between day and night. So combining both meanings, this *berachah* gives thanks to *HaKadosh Baruch Hu* for the cognitive power of the rooster which, in turn, makes our heart aware of the impending break of dawn. We shall explain the significance of this.

APPRECIATING ANIMALS

בראשית רבה פרשת בראשית פרשה י - רבנן אמרי אפי' דברים
שאתה רואה אותן שהן יתירה בעולם כגון זבובין ופרעושין
ויתושין אף הן בכלל ברייתו של עולם הן, ובכל הקבי"ה עושה
שליחותו, אפי' עי"י נחש, אפי' עי"י יתוש, אפי' עי"י צפרדע...

שו"ת יחווה דעת חלק ג סימן סו - ואמנם נראה שהדבר ברור להתיר ללכת לגן החיות להסתכל בבריותיו של הקדוש ברוך הוא, כי נפשו של אדם מתפעלת מאוד מראייתו מעשה ידיו של הבורא, כמאמר הכתוב: מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קניינד... ובספר לקט יושר העיד על רבו הגאון רבינו ישראל איסרלן, בעל תרומת הדשן, שהלך בשבת כברת ארץ לראות זוג אריות שהובאו לעירו ושער מקומו. ומרן החיד"א בספר מדבר קדמות (מערכת ב' אות כ"ב) סיפר שבהיותו בלונדון ביקר בגן החיות וראה שם חיות שונות ומשונות ונשר יפה מאוד בן מאה שנה.

שו"ת יחווה דעת חלק ג סימן סו - וכן
שמענו על כמה גדולים חקרי לב, חסידים
ואנשי מעשה שביקרו בגן החיות, ואין
פוצה פה. אולם כל זה בהסתכלות בלבד
במעשה ידיו של הבורא יתברך, אבל
חלילה ללכת למקומות שמשתעשעים
במעשה אכזריות על בעלי חיים והגורמים
להטביע באדם מדה רעה ומושחת של
אכזריות, ומשחית נפשו הוא יעשנה. ולא
כאלה חלק יעקב. ולכן הדבר ברור שמצוה
להודיע ברבים שלא ללכת למקומות
כאלה. ולשומעים ינעם ועליהם תבוא
ברכת טוב.

Hayim David HaLevi

From Wikipedia, the free encyclopedia

Rabbi **Hayim David HaLevi** (24 January 1924 – 10 March 1998), also written Haim David ha-Levi, etc. (הרב חיים דוד הלוי), was Sephardi Chief Rabbi of Tel Aviv-Yafo.

Contents [hide]

- Biography
- His writings
- See also
- References
- Further reading

Biography [edit]

He was born in [Jerusalem](#) and studied under Rabbi [Ben-Zion Meir Hai Uziel](#) at the [Porat Yosef Yeshiva](#). When R. Uziel was appointed Sephardi Chief Rabbi of Israel, he hired R. HaLevi as his personal secretary and as a close student. He then served as the rabbi of various cities in Israel:

- [Romema, Jerusalem](#).
- Served in the [Israel Defense Forces \(IDF\)](#) during [1948 Arab-Israeli War](#)

שו"ת עשה לך רב חלק א סימן סט
שאלה: האם מותר לשם שעשוע לגדל בעלי חיים בכלוב, כגון צפור בכלוב או דג באקוואריום וכדומה, שכן יש מקום לומר שזה גורם צער לבעלי חיים אלו. ואעפ"י שהתירה תורה לצורך, לא ברור אם גם זה נקרא לצורך וכו'. ולפעמים יש ענין לגדל בעל - חי כזה בבית כדי לשעשע הילדים, וגם כדי לחנכו לטפל בבעלי חיים, אבל אם יש בזה צער, אין כלל חינוך אלא להיפך וכו'.

...ועל כרחנו צריך לומר, שכיון שצער בעלי חיים הותר אם הוא לצורך מצוה או לצרכי האדם כידוע (הדברים ארוכים ביותר יעויין בשדי חמד כללים מערכת צ' כלל א' צער בעלי חיים) כנראה, שגם כליאת בעלי חיים ושלילת חופשתם כשהיא לצורך האדם לא נאסרה. ויש בכליאת בעלי חיים מטרה ללמוד טבעם ודרכי התנהגותם ואין ספק שרבות למד האדם מבעלי חיים אלה. נוסף על ההכרה השטחית שהמונים מכירים עין בעין חיות שמעולם לא יכלו לראותם. וכל הנ"ל יפה כחו גם לגבי דגים ועופות הכלואים בכלובים ואקוואריונים.

ויתכן עוד שידעו רבותינו שכליאת בעלי חיים אינה צער גדול אחרי שמספקים להם כל צרכיהם, ועכ"פ פשוט וברור שאין בכך כל איסור מבחינת הדין. והמהדר להמנע מכך לפני משורת הדין, גם מן השמים ירחמו עליו, וכרבי (במס' בבא מציעא פ"ה) שע"י רחמנותו על אותם בני חולדה, נסתלקו ממנו יסורים, אמרו בשמים "הואיל ומרחם נרחם עליה".

יקיפדיה
ציקלופדיה החופשית

יצירת חשבון

ערך שירה

קריאה עריכת קוד מקור עריכה גרסאות קודמות

פרק שירה

2 שפות

פרק שירה (נקרא גם **פרקי שירה**, **ברייתא דפרק שירה** או **שירת הבריאה**) הוא חיבור קצר (ברייתא) המסוגן בלשון חז"ל. הפרק מכיל בתוכו קטעי שירה אותם שרות כל הבריות בשבח הקב"ה. מרבית הקטעים הם פסוקים הלקוחים מהתנ"ך, חלקם הגדול מספר תהלים^[1]. דוגמה:

”נִשָּׂר אֹמֵר: וְאַתָּה ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה, לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם; אֵל תָּחֹן כָּל בְּגָדֵי אָוֶן סִלְהָ.^[2]

עֲגוּר אֹמֵר: הוֹדוּ לַה' בְּכַנּוּר; בְּנִבְלַעַ עֲשׂוֹר, וְזָמְרוּ לָהּ.^[3]“

תוכן עניינים [הסתרה]

- 1 היסטוריה
- 2 התייחסות לתוכן הפרק
- 2.1 מי הם האומרים את השירה
- 3 מבנה פרק השירה
- 4 לקריאה נוספת
- 5 קישורים חיצוניים
- 6 הערות שוליים

היסטוריה [עריכת קוד מקור | עריכה]

יש במסורת היהודית שייחסו חיבור זה לדוד המלך (כמשתמע מפתחת החיבור), וכך כתב גם המב"ט^[4], ויש המוסיפים גם את שלמה המלך שחיברו עם אביו במשותף^[5]. רבי משה תקו התייחס לחיבור בביקורתיות וטען שהוא אינו זיוף פסבדוני. במחקר, מלאכי בית אריה^[6] שיער כי פרק שירה הוא חלק מספרות היכלות, שהתפתחה בתקופת התנאים ובראשית בתקופת האמוראים, והוא מן הקבצים הקדומים ביותר בספרות זו, וחובר בתקופת התנאים, במאה השלישית. ככל הנראה, עד המאה השלוש עשרה המדרש היה ידוע בעיקר בחוגים מיסטיים. מהמאה השלוש עשרה והלאה הוא החל להופיע במחזורים, קובצי תפילה, וסידורים. בתחילה בעיקר בקשר לתפילות בעלות גוון מיסטי, ובמחזורי מקובלים, ובהמשך גם הופיע גם בסידורים של חוגים רבניים שלא היו בעלי נטייה למיסטיקה.

תוכנו של המדרש, המייחס פרסוניפיקציה (האנשה) קיצונית לכל דבר בבריאה, דבר הנראה לכאורה זר ליהדות, עורר עליו במהלך הדורות ביקורות חריפות^[7], ואף טענות לזיוף. כתגובה, נתחברו למדרש פירושים והסברים שונים, על דרך הקבלה, הפילוסופיה, הדרשנות, ועוד^[8].

הקדמת הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א
ל"פרק שירה" עם פירושו

פרק שירה היא ברייתא קדמונית מחז"ל ומובא בילקוט שמעוני ועוד ספרים קדמונים, והנה כבר כתב הגאון ר' יעקב עמדין ז"ל בסידורו שאי אפשר לפרש כפשוטו שכל אלו המנויין כאן יש להן דעת לומר שירה, דהא בחולין פ"ד ב' פריך ביצה בת מימר שירה היא ומאי גרע ביצה מעבים ורוחות ומדבר וכל הני דחשיב הכא, ולכן פירש דכוונת חז"ל, דמתוך טבע כל הדברים האלו יכול האדם ללמוד שבת להקב"ה וזהו השירה שלהן. שניכר מתוך מעשיהן גדולתו של הקב"ה.

וכן פירש"י בתהלים י"ט השמים מספרים כבוד וגו' אינן מדברים עם הבריות, אלא מתוך שבכל הארץ יצא קום ומאירים לבריות, מתוך כך מספרים הבריות כבוד אל ומודים ומברכים על המאורות עכ"ל, וכ"כ הרמב"ם ספ"ג מיסה"ת האש והמים והעפר והרוח אינם בעלי נפש ואינם יודעים ולא מכירים כו' וזהו שאמר דוד הללו את ה' מן הארץ תנינים וכל תהומות אש וברד שלג וקיטור ביאור ענין הדברים, הללוהו בנ"א מגבורותיו שנראו באש וברד ובשאר כרואים שתראו למטה מן הרקיע שגבורתם תמיד ניכרת לקטן ולגדול עכ"ל.

ועוד הביא שם הגאון ר' יעקב עמדין פירוש אחר (וכ"ה בלקוטי תורה מהאריז"ל פ' ואתחנן) דהכוונה להמלאך שממונה על אלו הדברים שהוא אומר שירה (וע"ש מה שפירש בסוגיא דחולין הנ"ל) וכאמת שני הפירושים אמת ודא ודא אחת היא.

ר' יוסף צבי סלנט זצוק"ל ב"באר יוסף" - יצר הקב"ה את האדם בריאה נפלאה, וכלל בו מכל מה שיש בעולם למקטון ועד גדול, וכל מין ומין מהלל בפני עצמו על כוחו ומזגו ומדתו הפרטית אשר חנן אותו ה' בחסדו, ולעומתם צריך האדם להללו כנגד כולם, כי בו הוטבעו ונכללו כל כוחות הנבראים שבעולם. ועל כוונה הזאת נתייסד פרק שירה

המביי"ט בסי' בית אלקים - אמירת פרק שירה יש בו יותר שאת ומעלה מספר תהלים. פרק שירה הוא מיוחד ומסוגל לדברים כוללים כל מיני הצלה, ומשיג תכלית בריאתו, והוא בן העולם הבא. ונראה לומר שאומרים פרק שירה כל יום בבוקר שאז נהנים מיצירת העולם

LEARNING FROM ANIMALS

מס' עירובין ק: - אמר רבי
יוחנן אילמלא לא ניתנה
תורה היינו למידין צניעות
מחתול וגזל מנמלה
ועריות מיונה דרך ארץ
מתרנגול שמפיס ואחר
כך בועל

משלי ו:ו - לֵךְ אֶל נִמְלָה עֲצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם

פי המלבי"ם שם - כל כוחות מעשה בראשית נטועים בנפש האדם, וכל כוח ומידה שימצא האדם במין ומין מבעלי-החיים, ידענו שכן נמצא גם בנפשו. והרבה מידות יש בבעלי חיים שאינם צריכים להם לצורך חיותם, והי הטביע במ מידה זו שילמד האדם ממנה לעשות כן, כמו שאמרו חז"ל (עירובין ק:): "אלמלא לא ניתנה תורה, למדנו צניעות מחתול וכו'". והנמלה, נטע ה' בה מידת הזריזות לאסוף ולכנוס, שממנה ילמד האדם לשקוד ולהרבות באסיפת החכמה, ועל זה אמר: אתה, העצל, אשר תחשוב שלא נמצא בנפשך מידת הזריזות, או שהזריזות אינה מידה טובה או מועלת, לך אל הנמלה, ותמצא שנטוע בה מידה זו שלא לצורך חיותה, רק כדי שתראה דרכיה וחכם, רוצה לומר, תלמד ממנה בהנהגת אסיפת חוקי החכמה בזריזות והשתדלות רב.

SENSITIVITY TOWARDS ANIMALS

תהלים קמה: ו - טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו

משלי יב: י - יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי:

דברים יא: טו - ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת

מס' גיטין סב. - אמר רב יהודה אמר רב: אסור לו לאדם שיטעום כלום עד שיתן מאכל לבהמתו

דברים כב: י - לא תְּחַרֵּשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמֹר יַחְדָּו

ספר החינוך מצוה תקנ - מטעמי מצוה זו ענין צער בעלי חיים שהוא אסור מן התורה, וידוע שיש למיני הבהמות ולעופות דאגה גדולה לשכון עם שאינם מינן וכל שכן לעשות עמהן מלאכה, וכמו שאנו רואים בעינינו באותן שאינם תחת ידינו כי כל עוף למינו ישכון, וכל הבהמות ושאר המינין גם כן ידבקו לעולם במיניהן. וכל חכם לב מזה יקח מוסר שלא למנות שני אנשים לעולם בדבר מכל הדברים שיהיו רחוקים בטבעם ומשוניים בהנהגתם כמו צדיק ורשע והנקלה בנכבד, שאם הקפידה התורה על הצער שיש בזה לבעלי חיים שאינם בני שכל, כל שכן בבני אדם אשר להם נפש משכלת לדעת יוצרם.

ויקרא כב: כח - וְשׁוֹר אֹו שָׁה אֶתּוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בַיּוֹם אֶחָד :

דברים פרשת כב - כִּי יִקְרָא קוֹן צְפוֹר לְפָנֶיךָ בַדֶּרֶךְ בְּכָל עֵץ אֹו עַל הָאָרֶץ
אֶפְרָחִים אֹו בִיצִים וְהָאֵם רִבְצָת עַל הָאֶפְרָחִים אֹו עַל הַבִּיצִים לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבָּנִים : שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִיטֵב
לָךְ וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים :

רמב"ן שם - גם זו מצוה מבוארת מן אותו ואת בנו לא תשחטו ביום
אחד (ויקרא כב כח). כי הטעם בשניהם לבלתי היות לנו לב אכזרי ולא
נרחם, או שלא יתיר הכתוב לעשות השחתה לעקור המין אע"פ שהתיר
השחיטה במין ההוא...

מסי' בבא מציעא פה. - ההוא עגלא דהווי קא ממטו ליה לשחיטה, אזל תליא לרישיה בכנפיה דרבי, וקא בכי. אמר ליה: זיל, לכך נוצרת. אמרי: הואיל ולא קא מרחם - ליתו עליה יסורין.

שמות רבה פרשה ב - ומשה היה רועה... בדק לדוד בצאן... היה מונע הגדולים מפני הקטנים והיה מוציא הקטנים לרעות כדי שירעו עשב הרך ואחר כך מוציא הזקנים כדי שירעו עשב הבינונית, ואח"כ מוציא הבחורים שיהיו אוכלין עשב הקשה, אמר הקב"ה מי שהוא יודע לרעות הצאן איש לפי כחו יבא וירעה בעמי... ואף משה לא בחנו הקב"ה אלא בצאן, אמרו רבותינו כשהיה מרע"ה רועה צאנו של יתרו במדבר ברח ממנו גדי ורץ אחריו עד שהגיע לחסית כיון שהגיע לחסית נזדמנה לו בריכה של מים ועמד הגדי לשתות, כיון שהגיע משה אצלו אמר אני לא הייתי יודע שרץ היית מפני צמא עיף אתה הרכיבו על כתיפו והיה מהלך, אמר הקב"ה יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם כך חייך אתה תרעה צאני ישראל, הוי ומשה היה רועה.

TORAH'S VIEW REGARDING ANIMALS IS BALANCED AND REQUIRES NUANCE

NEWSLETTER **MEDICALNEWS TODAY**

First successful pig-to-human heart transplant may offer new options for patients

Written by Corrie Pelc on January 18, 2022 — [Fact checked](#) by Alexandra Sanfins, Ph.D.

A photograph showing three surgeons in blue scrubs and masks, focused on a surgical procedure in an operating room. One surgeon is holding a pig heart, which is being prepared for transplantation.

TORAH'S VIEW REGARDING ANIMALS IS BALANCED AND REQUIRES NUANCE

THE JEWISH
ENCYCLOPEDIA
OF MORAL
AND
ETHICAL ISSUES

Nachum Amsel

Wearing Animal Furs

Based on what was discussed earlier, the question of wearing animal fur is a real one indeed. Currently being debated heavily in general society, it is interesting to know where Judaism stands on the issue. If wearing the furs provides a legitimate human need, then man can use the fur. Therefore, if animals fur will indeed keep a person warmer than other materials, a legitimate need, then animal furs would be permissible. However, if warmth can be equally provided from another material that would prevent killing of animals, then a Jew might be required to wear a coat of that other material. Similarly, if the only reason a person wears the fur coat is to “show off” one’s wealth or to be a mere fashion statement, that would be considered a frivolous and not a legitimate need. It should be pointed out that even when furs are permitted, they may not be acquired from animals that were trapped and put through tortuous pain, when the same animals might have been bred on a farm and killed painlessly. Using trapped animals in this case would entail a violation of *tzar baalei chaim*, unnecessarily causing pain to animals.

BRACHA ON ANIMALS

שו"ע או"ח רכה: ח - הרואה את הפיל; ואת הקוף, מברך: בא"י אמ"ה משנה הבריות.

פסקי תשובות שם -

ברכת משנה הבריות על הפיל והקוף ושאר בעלי חיים משונים ובעלי מום כא. שם: ואת הפיל ואת הקוף מברך ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם משנה הבריות. ובגמ' (ברכות נח:) איתא גם¹³⁹ 'ואת הקיפוף' ופרש"י "עוף שקוריץ וולטי"ר ויש לו לסתות ולחיים כאדם", והוא¹⁴⁰ הינשוף.

וזולת שלשה בעלי חיים הנ"ל אין¹⁴¹ מברכין על שאר בעלי חיים אשר לקומתן ולצביונן נבראו, ואפילו משונים בגדלן או במראיתן, ונשתנו ג' בעלי חיים אלו כי¹⁴² הקוף והקיפוף דומים לאדם, והפיל יש בו בינה יתירה משאר בעלי חיים.

אבל בעלי חיים שנולדו עם מומים משונים מאד למראה שנפש האדם מתפעלת מראיתן מברכין¹⁴³ עליהם משנה הבריות בשם ומלכות.

ועל כמה מגדולי הדורות מסופר¹⁴⁴ שהלכו לראות פלאי הבריאה בחיות גדולות או משונות והפיל והקוף כדי לברך עליהם ברכת משנה הבריות, אך נכון שלא¹⁴⁵ יתבונן הרבה בבעלי חיים הטמאים, אלא בהסתכלות גרידא ויברך עליהם, ואם אינו רואה הפיל והקוף בחדא מחתא, יברך¹⁴⁶ על אחד מהם, וכשרואה השני יברך שוב. ועיין להלן אות כ"ג שלדעת כמה פוסקים מברכים ברכה זו רק פעם אחת ותו לא ויש הסוברים שלאחר שלושים יום שלא ראם יברך שוב, עיי"ש.

PETS AND HALACHA

- גידול כלבים
- מזונות לבעלי חיים
- הנאה מבשר וחלב
- הנאה מחמץ בפסח
- סירוס

שבת

• שבתת בהמה

• מוקצה

• הוצאה

• צידה

כלבים בביהכ"נ

NEXT WEEK:

PURE AND SIMPLE:
AN OVERVIEW
OF THE LAWS OF
TUMAH AND TAHARA